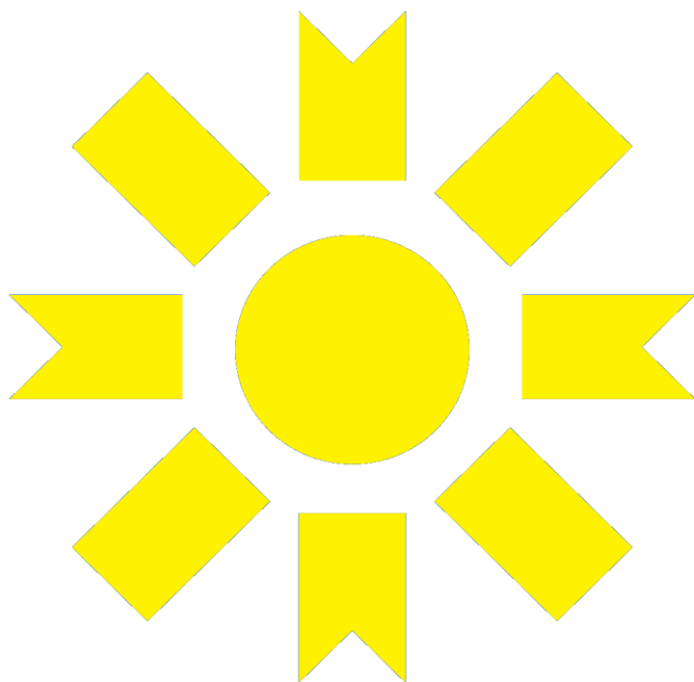

Zpěvník

SZ 2019

Obsah

Hymna Sluneční zátoky	4
Hloupá žába	5
Vzhůru na palubu (SZ 2019)	6
Kouzelníci z Bradavic (SZ 2018)	7
Kopce u pramenů řeky Tyne (SZ 2017)	8
Podvod	9
Anděl	10
Marsyas a Apollón	11
Zítرا ráno v pět	12
Pocity	13
Variace na renesanční téma	14
Franky Dlouhán	15
Dokud se zpívá, ještě se neumřelo	16
Tři kříže	17
Do nebe	18
Hvězdář	19
Hejna včel	20
Nad stádem koní	21
Na kameni kámen	22
Jdem zpátky do lesů	23
Tereza (Osamělý město)	24
Sbohem, galánečko	25
Hlídač krav	26
Morituri te salutant	27
S tebou	28

Cesta	29
Kometa	30
Kozel	32
Tři čuníci	33
Ho ho Watanay	34
Bylo nebylo	35
Stánky	37
Sen	38
Boky jako skříň	39

Hymna Sluneční zátoky

Sloka: *G, Emi, C, D*

1. *G*U Vráže, tam tábor leží,
*Emi*všechny dny rychle nám tu běží,
v *C*Sluneční zátoce je blaze,
*D*lépe než u nás doma v Praze.

2. Máme tu slavnostní nástupy,
Jůlinka cení na nás zuby,
máme se tady všichni rádi,
všichni jsme tu spolu kamarádi.

3. Na Landě jsme už jako doma,
v pramicích pádlujem jak z děla,
perfektně, to my dobře víme,
proto se za to nestydíme.

4. Mya Thanova borovice,
stojí tu už dlouho převelice,
i když do ní blesk uhodí,
Mya Thanku to neshodí.

5. Večerka se už blíží,
vedoucím se oči klíží,
my jsme však stále čilí,
tábor bychom celý rozbořili.

6. Za tohle želvu lehce schytáš,
šanci už prostě nemáš,
tři želvy, to je jasný pulec,
jedeš domů a je konec...

7. Na na na...

Hloupá žába

Sloka: *C, F, G, C, G*

Je *C*potok a louka, žába kváká,
*F*jak se tam v tom bahně cáká,
*G*hloupá žába nic víc neu*C*mí. *G*

Neví, že to v blátě klouže,
teď jí kouká hlava z louže,
kdo je chytrý, ten mi rozumí.

Kvák...

Žbluňk...

Mňam...

Mlask...

Puf...

Oj...

Kuňk...

Je potok a louka, žába kváká,
jak se tam v tom bahně cáká,
hloupá žába nic víc neumí.

Neví, že to v blátě klouže,
teď jí kouká hlava z louže,
kdo je chytrý, ten mi rozumí.

Vzhůru na palubu (SZ 2019)

Sloka: /: *Ami*, *G*, *Ami*, *G* :/ *Ami*
/: *F*, *Ami*, *F*, *Ami*,
Dmi, *Ami*, *Dmi*, *E* :/ *Ami*

1. *Ami* Vzhůru na palubu, *G*dálky *Ami*volají,
vítr už příhodný *G*vane *Ami*nám.
Tajemné příběhy *G*nás teď *Ami*čekají,
mým domovem bude *G*oce *Ami*án.

V *F*ráhnoví plachty *Ami*vítr nadouvá,
*F*žene loď v širou *Ami*dál,
*Dmi*kolébá boky *Ami*plachetnice,
*Dmi*jak by si s ní jenom *E*hrál.

*F*Posádku ani *Ami*škuner neleká,
*F*bouře, ni ura *Ami*gán.
*Dmi*Přítomnost země *Ami*oznámi nám
*Dmi*příletem *E*kormo *Ami*rán.

2. Náš ostrov vzdálený z vln se vynoří,
z příboje snů našich pustý kraj.
Zátoku písčitou úsvit odhalí,
háj palem, útesy bílých skal.

Příd' krájí vlny i tvůj čas,
srdce tvé bije rázně.
Nástrahy moře, nebezpečí
s přáteli zvládneš vždy snáz.

V přátelství najdeš pevnou hráz,
zbaví tě smutku, bázně.
Zítra, až naše cesta skončí,
staneš se jedním z nás.

Kouzelníci z Bradavic (SZ 2018)

Sloka: *Emi, D, Emi, C, Emi,*
Emi, G, F#, F, Emi, D, Emi

Refrén: */: Emi, G, C, Emi, D, Emi :/*

1. *Emi* Jak mávnutí černých *D*křídel,
Emi jež zdobí *C*Havra *Emi* spár,
Emi blesková mysl *G*moud *F#*rých *F*hlav,
co *Emi* urovná *D* každý *Emi* svár.

R: My *Emi* kouzelníci z *G*Brada *C*vic,
Emi jsme různí - *D*rub a *Emi* líc.
My *Emi* kouzelníci z *G*Brada *C*vic,
však *Emi* společně *D* zvládnem *Emi* víc.

2. Do svého erbu si vetkli
jezevce z hloubi nor,
zástupce cti a ochoty,
síly pro Mrzimir.

R:

3. Se lví odvahou i šrámy,
za pravdu i za mír,
mladší a slabší bráníme,
statečný Nebelvír.

R:

4. Bez cíle a vůle předků,
a hlavně bez kouzel,
by nebyla kolej tím, čím je,
syčící Zmijozel.

R:

5. Na nádraží za rok se sejdem
novému cíli vstříc,
odvezem staré přátele
vlakem do Bradavic,
vlakem do Bradavic...

Kopce u pramenů řeky Tyne (SZ 2017)

Sloka i refrén: *C, F, C, Emi, Dmi, G*
Ami, F, C, Ami, G, C

R: ^CTam, do míst, co ^Ftolik mám ^Crád,
položte ^{Emi}mě, tam ^{Dmi}věčně chci ^Gspát,
tam ^{Ami}vítr písňě ^Fbude mi ^Chrát,
v kopcích u ^{Ami}pramenů ^GTy^Cne.

1. Já po mořích plul a prošel jsem svět,
viděl jsem Hudson a viděl jsem Trent,
však ze všech těch míst já vrátil se zpět,
v kopcích u pramenů Tyne.

R:

2. Je tolik míst, o kterých sním,
všechna jsou krásná, přesto však vím,
že všechny ty krásy se rozplynou v dým
v kopcích u pramenů Tyne.

R:

3. Až srdce mé jednou přestane bít,
zelenou trávu chci pod hlavou mít,
pak písňě ptáků budou mi znít
v kopcích u pramenů Tyne.

R:

Podvod

Sloka: *Emi, Ami, D7, G, Ami, Emi, Ami, H7*

Refrén: *Ami, Emi, Ami, D7, G, H7, Emi*

1. *Emi* Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se *Ami* koukám,
D7 hraju si písničky tvý, co jsem ti *G* psal.

Je skoro *Ami* půlnoc a z kostela zvon mi noc připo*Emi* míná,
půjdu se *Ami* mejt a pozhasínám, co bude *H7* dál.

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

R: *H7* Chtěl jsem to *Ami* ráno,
kdy naposled snídal jsem s tebou
ti *Emi* říct, že už ti nezavolám.

Pro jednu pitomou *Ami* holku
pro pár nocí *D7* touhy
podved jsem *G* všechno, o čem doma si *H7* sníš,
teď je mi to *Emi* líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát to ne, i jednou je dost.

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Anděl

Sloka: *G, Emi, G, D7*

Refrén: /: *G, Emi, G, D7* :/

/: *G, Emi, D7, G* :/

1. *G* Z rozmláče *Emi*nýho kostela, *G* v krabici s *D7*kusem
mýdla,
G přinesl *Emi*jsem si anděla, *G* poláma *D7*li mu křídla.
G Díval se *Emi*na mě oddaně, *G* já měl jsem *D7*trochu
trému,
G tak vtiskl *Emi*jsem mu do dlaně *G* lahvičku *D7*od
parfému.

R: *G* A proto *Emi*prosím věř mi,
G chtěl jsem ho *D7*žádat,
G aby mi *Emi*mezi dveřmi *G* pomohl *D7*hádat,
*G*co mě čeká *Emi D7* a nemi *G*ne,
*G*co mě čeká *Emi D7* a nemi *G*ne.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel si ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Marsyas a Apollón

Sloka: *G, Ami, D, G, Emi, C, G*

Refrén: *Emi, D, Emi, C, /: G, D, C, D, G :/*

1. *G* Ta krásná dívka, *Ami* co se bojí *D*o svoji krásu,
G Athéna *Emi* jméno má *C* za starých *G*dávných časů.

G Odhodí flétnu, *Ami* hrát nejde s *D*nehybnou tváří,
G kdo si ji *Emi* najde dřív, *C* tomu se *G*přání zmaří.

R: *Emi* Tak i Marsyas *D*zmámen flétnou *Emi* věří,
 že *C* musí přetnout

/: G jedno pravidlo, *D*sázku a *C*hrát *D*líp než *G*bůh. *:/*

2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,
 Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří.

Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,
 O život soupeří, jen jeden vítěz bývá.

R: Tak si Marsyas zmámen flétnou věří
 a musí přetnout

/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
 prohrál a zápolí, podveden vůlí krále.

Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,
 Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

R: Tak si Apollón změřil síly,
 každý se musel mýlit,

/: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :/

4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
 dárkyně moudrosti za starých dávných časů.

Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása,
 Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása.

Zítř ráno v pět

Sloka: *Emi, G, C, D7, G, Emi7*

/: Ami, D7, G, Emi,

Ami, H7, Emi :/

1. Až mě *Emi* zítř ráno v pět *G* ke zdi postaví,
C ještě si napos *D7* led dám *G* vodku na zdra *Emi7* ví,
z očí *Ami* pásku strhnu *D7* si, to abych *G* viděl na ne *Emi* be
a *Ami* pak vzpomenu *H7* si, má *Emi* lásko, na te *Emi7* be,
Ami, D7, G, Emi

a *Ami* pak vzpomenu *H7* si na te *Emi* be.

2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet, že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju,
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si vypiju.

3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: Pal!,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě lásko nechávám samotnou tady na zemi,
že tě lásko nechávám na zemi.

4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát,
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij...

Pocity

Sloka i refrén: *G, D, Emi, C*

1. *G* Z posledních poci^{*D*}tů,
Emi poskládám ještě jednou *C*úžasnou chvíli.

G Je to tím, že jsi *D*tu,
Emi možná tím, že *C*kdysi jsme byli
ty a *G*já, my dva, dvě *D*nahý těla,
tak *Emi*neříkej, že *C*jinak si to chtěla,
tak *G*neříkej, *D*neříkej, *Emi*neříkej mi *C*nic.

2. Stala ses do noci,
z ničeho nic moje platonická láska,
unaven bezmocí,
usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí,
neboj se, to nic není,
Pohled na okouzlení a prázdný náměstí na znamení.

R: Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
snad ani nevidíš nebo spíš nechceš vidět,
a druhejm závidíš a v očích kapky slaný vody,
zkus změnu, uvidíš, pak vítej do svobody.

3. Jsi anděl, netušíš,
anděl co ze strachu mu utrhli křídla.
A až to ucítíš,
zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš,
já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

R:

Variace na renesanční téma

Sloka: *Ami, F, G, Ami*

Refrén: *C, G, Ami, D, Dmi, Emi, Ami*

1. *Ami* Láska je jako večer^Fnice,
G plující černou *Ami* oblohou.
Ami Zavřete dveře na pet^Flice,
G zhasněte v domě všechny *Ami* svíce.
Ami A opevněte svoje ^Ftěla,
*G*vy, kterým srdce *Ami* zkameněla.

R: *C, G, Ami, D, Dmi, Emi, Ami*

2. Láska je jako krásná loď,
která ztratila kapitána.
Námořníkům se třesou ruce,
a bojí se, co bude zrána.
Láska je jako bolest z probuzení,
a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení,
květiny sypou ze svatebních cest.

R:

3. Láska je jako večernice,
plující černou oblohou,
náš život hoří jako svíce,
a mrtví milovat nemohou.
Mrtví milovat nemohou...

R:

Franky Dlouhán

Sloka: C, F, C, G7, F, C

Refrén: G7, F, C, F, C, G7

F, C, Amí, F, G, F, G7, C

1. Kolik je Csmutného, když Fmraky černé Cjdou,
lidem nad hlaG7vou F smutnou dálaCvou.

Já slyšel Cpříběh, který Fvelkou pravdu Cměl,
za čas odleG7těl, F každý zapomCněl.

R: Měl kapsu G7prázdnou Franky Dlouhán,
po státech Ftoulal se jen Csám,
a že byl Fveselej, tak Ckaždej měl ho G7rád.
Tam ruce k Fdílu mlčky přiloží,
a Czase jede Amí dál a Fkaždej, kdo s ním
Gchvilku byl, tak Fdlouho G7se pak Csmál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál ...

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

Dokud se zpívá, ještě se neumřelo

Sloka: /: C, Emi, Dmi7, F, C, Emi, Dmi7, G7/G :/
 F, G, C, Ami, G
 F, G, F, G, C, Emi, Dmi7, G7

1. Z ^CTěšina ^{Emi}vyjíždí ^{Dmi7}vlaky co ^Fčtvrthodi ^Cnu,
^{Emi}, ^{Dmi7}, ^{G7}

^Cvčera jsem ^{Emi}nespal a ^{Dmi7}ani dnes ^Fnespoči ^Cnu,
^{Emi}, ^{Dmi7}, ^G

^Fsvatý Me^Gdard, můj pat^Cron, tuka si na ^{Ami}če^Glo,
 ale ^Fdokud se ^Gzpívá, ^Fještě se ^Gneumře^Clo.
^{Emi}, ^{Dmi7}, ^{G7}

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
 ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život jak leporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšina vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: Lidi, jste tam?
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 /: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Tři kříže

Sloka: *Dmi, C, Ami, Dmi, C, Dmi*

Refrén: *F, C, Ami, Dmi, C, Dmi*

1. *Dmi*Dávám sbohem *C*břehům prokla*Ami*tejm,
který v *Dmi*drápech má *C*dábel *Dmi*sám.

*Dmi*Bílou přidí *C*šalupa „My *Ami*grave“
míří k *Dmi*útesům, *C*který *Dmi*znám.

R: Jen tři *F*kříže z bí*C*lýho kame*Ami*ni
někdo *Dmi*do písku *C*posklá *Dmi*dal.

Slzy v *F*očích měl a v *C*ruce znave*Ami*ný
lodní *Dmi*deník, co *C*sám do něj *Dmi*psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno „Sten“.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl vedle nich si klek...

Rec: Víme, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať
mi tedy Bůh odpustí.

R: ...lodní deník a v něm, co jsem psal.

Do nebe

Sloka i refrén: *G, D, Emi, C*

1. Haló *G*pane, *D* vy s *Emi*výhledem na celej *C*svět,
co se *G*stane, *D* když *Emi*neumím dát odpo*C*věd?
Snad se *G*nezlobíte, *D* snad mi to *Emi*odpustíte,
C vždyť víte, že chci

R: /: *G*Do nebe, do nebe, do ne*D*be, do nebe, do nebe,
Emi do nebe, do nebe, do *C*nebe, do nebe,
G do nebe, do nebe, do *D*nebe, do nebe,
do *Emi*nebezpečna. *C* :/

2. Haló pane, nad střechami paneláků,
až déšť ustane, až uschnou křídla ptáků,
budu relativně šťastný, budu žádaný a krásný,
budu obdivován v očích půvabných dam,
ale sám půjdu

R:

3. Haló pane, vy s šedivými vousy,
jak poznat nepoznané, jak štěstí nevytrousit?
Jak se nadechnout a zůstat živ a zdrav,
a jestli jít či plout, to bych taky věděl rád,
vždyť chci

R:

Hvězdář

Sloka i refrén: *D, A, Emi, Cmaj7*

1. /: Ztrácíš se *D*před očima,
 rosteš jen *A*ve vlastním stínu,
 každá *Emi*další vina odkrývá *Cmaj7*moji vinu. :/

Ve vínu dávno nic nehledám, nehledám.
 Ve vínu dávno nic, ve vínu dávno nic nehledám.

R: /: Jak luna *D*mizíš s nocí,
 v bělostných *A*šatech pro nemocné,
 prosit je *Emi*zvláštní pocit,
 jen ať je *Cmaj7*den, noc ne. :/

Od proseb dávno nic nečekám, nečekám.
 Od proseb dávno nic, od proseb dávno nic nečekám.

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,
 já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
 Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
 s nebeskou interpunkcí jiným tulákům svítíš.

Ve vínu dávno nic nehledám, nehledám.
 Ve vínu dávno nic, ve vínu dávno nic nehledám.

R:

/: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš,
 od vlků odraná, hvězdáře Giordána... :/
 Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš,
 od vlků odraná, hvězdáře Giordána opouštíš.

Hejna včel

Sloka i refrén: *Hmi, A, G, F#*

1. *Hmi*Nějak umírá nám *A*láska,
my jako *G*hejna divejch *F#*včel
jdeme *Hmi*dál. *A, G, F#*

Každej vztah je vlastně sázka,
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.

R: *Hmi*Řekněte, kdopak za to *A*může,
kdo z nás má *G*právo něco *F#*brát,
*Hmi*kdo učil lidi zlobu *A*dýchat,
kdo na vo*G*jáky chce si *F#*hrát.

2. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky míň,
my jdeme dál.

A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, zítra snad
budeme dál.

R:

3. Nějak umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál...

Nad stádem koní

Sloka: //: D, A4, A, Emi, G ://
C, G, A

1. D Nad stádem A4 koní A, Emi podkovy G zvoní, zvoní.

D Černý vůz A4 vlečou A, Emi a slzy G tečou, já volám:

D Tak neplač A4 můj A kamaráde, Emi

náhoda je G blbec, když krade.

D Je tuhý jak A4 vecka, A řeka ho Emi zplaví,

máme ho G rádi...

No tak C co, tak G co, (no) tak A co...

2. Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou

vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížkem nad hlavou.

Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen, co praská,

budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska.

No tak co, tak co, (no) tak co...

3. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní.

Černý vůz vlečou a slzy tečou, já šeptám:

/: Vysyp ten popel, kamaráde,

do bílé vody, vody,

vyhasnul kotel a náhoda je

šťěstí od podkovy. :/

Na kameni kámen

Sloka: C, Fmaj7, C, Fmaj7, Ami, G, C

Refrén: /: Fmaj7, Ami, G, C :/

1. Jako Csuchej, starej strom,
jako Fmaj7vše ničící hrom, jak v poli Ctráva,
připadá mi ten náš svět,
plnej Fmaj7řečí a čím Ami víc, tím Glíp se Cmám.

R: Budem Fmaj7o něco se rvát,
až tu Ami nezůstane Gstát
na kameni Ckámen,
a jestli Fmaj7není žádnéj Bůh,
tak nás Ami vezme země, Gvzduch,
no, a potom Camen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů.
Přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.
Jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R:

Jdem zpátky do lesů

Sloka: /: **Ami7, D7, G, (C, G) :**/

Ami7, D7, G, Emi

Ami7, D7, G, D7

Refrén: /: **G, Emi, Ami7, C, G, D7 :**/

1. **Ami7**Sedím na kolejích, **D7** které nikam neve**G**dou, **C, G**
Ami7koukám na kopretinu, jak **D7** miluje se s lebe**G**dou.
Ami7 Mraky vzaly slunce **D7** zase pod svou ochra**G**nu, **Emi**
Ami7jen ty nejdeš holka zlatá,
D7kdypak já tě dosta**G**nu. **D7**

R: Z **G**ráje, my vyhnaní z **Emi**ráje,
kde není už **Ami7**místa,
C prej něco se **G**chystá. **D7**
Z **G**ráje, nablýskaných **Emi**plesů,
jdem zpátky do **Ami7**lesů,
C za nějakej **G**čas. **D7**

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou, a to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Tereza (Osamělý město)

Sloka: /: C, D, G, C, D, Emi/E :/

Refrén: /: G, D, Ami, Emi :/ D, G

1. Ten ^Cden, co vítr ^Dlistí z města ^Gsvál,
můj ^Cdžíp se vracel, ^Djako by se ^{Emi}bál,
že ^Casfaltový ^Dmoře odliv ^Gmá,
a ^Cstáj, že svého ^Dkoně ^Enepozná.

R: Řekni, ^Gkolik je na světě,
kolik je takovejch ^Dměst,
řekni, ^{Ami}kdo by se vracel,
když všude je tisíce ^{Emi}cest.
Tenkrát, ^Gkdyž jsi mi, Terezo,
řekla, že ráda mě ^Dmáš,
tenkrát ^{Ami}ptal jsem se, Terezo,
kolik mi polibků ^{Emi}dáš,
napos^Dled, napos^Gled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát,
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut,
zaznívá odněkud něžnej tón flaut,
a v závěji starýho papíru,
válej se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám,
a vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí,
a osamělý město mlčící.

Sbohem, galánečko

Sloka: *C, Ami, Dmi, G7, C, D7*

G, Emi, Ami, D7, G

Refrén: /: *Dmi, G7, C, Dmi, G7,*

C, Dmi, G, C :/

1. *C*Sbohem, galá*Ami*nečko, *Dmi*já už musím *G7*jí*C*ti. *D7*

*G*Sbohem, galá*Emi*nečko, *Ami*já už musím *D7*jí*G*ti.

/: *Dmi*Kyselé ví*G7*nečko, *C*kyselé ví*Dmi*neč*G7*ko

*C*podalas mi k *Dmi, G*pi*C*tí. :/

2. /: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu. :/

/: Kyselé vínečko, kyselé vínečko

podalas mi v džbánu. :/

3. /: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil. :/

/: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím,

co sem všechno tropil. :/

4. /: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila. :/

/: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň,

ta to zavinila. :/

Hlídač krav

Sloka i refrén: /: **D, G, A7, D** :/

1. **D**Když jsem byl malý, říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši,
Gaž jednou vyrosteš, **A7**budeš doktorem **D**práv.
DTakový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,
Gjá jim ale na to řek: **A7**Chci být hlídačem **D**krav.

R: Já chci **D**mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany a mýt se v lavoře,
God rána po celý **A7**den zpívat si **D**jen,
zpívat si:
D pam pam pa... **G, A7, D**

2. K Vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R: ... pa da da **D**dam

Morituri te salutant

Sloka: **Ami, G, Dmi, Ami, C, F, G7, C**

/: **Dmi/F, G/G7, C, E, Ami, G, Emi, Ami** :/

Refrén: **G, Ami, G7, Ami, G7, C, E**

1. Cesta je **Ami**prach a **G**šterk a **Dmi**udusaná **Ami**hlína
C a šedé **F**šmouhy **G7**kreslí do vla**C**sů
 a z hvězdných **Dmi**drah má **G**šperk, co **C**kamením se **E**spíná
Ami a pírká **G**touhy z **Emi**křídel Pega**Ami**sů.

A z hvězdných **F**drah má **G7**šperk, co **C**kamením se **E**spíná
Ami a pírká **G**touhy z **Emi**křídel Pega**Ami**sů.

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky, v pase staniol.

/: A z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
 dvě křehké snítky rudých gladiol. :/

R: Seržante **G**písek je bílý jak paže Daniely,
Ami počkejte chvíli, mé oči uviděly

G7 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění.

Ami Seržante mávnou **G7** a budem zasvěceni.

C Morituri te salutant! **E** Morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
 a písek víří křídla holubí.

/: A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
 a zvedá chmýří, které zahubí. :/

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka.

/: Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
 a děsně velká bílá oblaka. :/

R:

S tebou

Sloka i refrén: **Asus2, E, G, D**

Bridge: **C, G, D, Asus2, C, G, D**

Asus2 Jsi prelud čínský sauny, jsi **E**čokoládová květina,
jsi **G**Amazonka, z který pára **D**stoupá.

Ležím vedle tebe v blátě a trpím nedostatkem slov,
ty jsi mě předběhla, mý představy hoří.

/: Já vím, teď to nezkusit, tak to skončím. :/

R: /: **Asus2** Tak na tebe čekám **E**, na tvoje **G**řádky,
na tvůj úsměv, co letí **D**z dálky. :/

C Něco mě **G**táhlo **D** strašně se **Asus2**ztrapnit,
to jsem **C**já **G** a **D**sám.

Pomáháš mi, i když se tři hodiny známe,
budu rád s tebou.

Jako paranoidní princ na tebe žárlím,
jestli nejsi děvka v arabském harému.
Ale né ty oči, to bude běh na dlouhou trať,
tvoji vůni omamný květiny chci pít.

/: Já vím, teď to nezkusit, tak to skončím. :/

R:

A jediný na co myslím seš jen a jenom ty,
jak to uděláme abysme byli šťastný.
Je mi jedno, kdy to bude, v příštím století,
čekám na to celej život tak se teď nezblázním.

R:

Pomáháš mi, i když se tři hodiny známe,
budu rád s tebou.

Cesta

Sloka: *G, Ami, Emi, Asus2*

Refrén: *G, Ami, Emi, C, G, C, G*

1. Už se *G*stmívá, ticho se *Ami* snáší v krůpějích
na horkou *Emi* tvář. *Asus2*

Kolik *G*zbývá včerejších *Ami* zásob nadějí?

Jdem křížem *Emi* kráž. *Asus2*

R: *G*Kudy vede cesta z těch podivnejch míst,
Ami kudy vede cesta ven?

Emi Kudy vede cesta z temnot města,

C kde vlastně jsem?

G Kudy vede cesta, kdo nás trestá?

C Zbloudilí, opilí zakopnem co chvíli

o padlej *G*kmen...

2. Život je *Ami* lahev nevratná,

kam ji jen *Emi* dát? *Asus2*

Už se *G*stmívá, někdo nás *Ami* odsud dostat má,

snad to tu *Emi* zná. *Asus2*

R:

3. Už svítá, ticho se snáší v krůpějích
a zebe tvář.

Už svítá, přistát mám až později,

snad to tu znáš...

R:

Kometa

Sloka: *Ami, Dmi, G7, C, E7*

Refrén: *Ami, Dmi, G7, C, E7*

Ami, Dmi, E, E7, Ami, E7

1. *Ami* Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi zmizela jako laň *G7* u lesa v remízku,
C v očích mi zbylo jen *E7* pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat...

R: *Ami* O vodě, o trávě, *Dmi* o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit *C* nejde se, *E7*
Ami o lásce, o zradě, *Dmi* o světě
E a o všech lidech, co *E7* kdy žili na téhle *Ami* planetě. *E7*

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na...

3. *Ami* Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
Dmi šplhal jsem do nebe, *G7* chtěl jsem ji osahat,
C marnost mne vysvlékla *E7* celého donaha.

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá..

R: *Ami* O vodě, o trávě, *Dmi* o lese,
G7 o smrti, se kterou smířit *C* nejde se, *E7*
Ami o lásce, o zradě, *Dmi* o světě,
E bude to písnička *E7* o nás a *Ami* kometě..

Kozel

Sloka: /: **G**, **C**, **D7** :/ **G**

1. Byl jeden **G**pán, ten kozla **C**měl,
velice **D7**si s ním rozu**G**měl.
Měl ho moc **G**řád, opravdu **C**moc,
hladil mu **D7**vous na dobrou **G**noc.

2. Jednoho dne se kozel splet,
rudé tričko pánovi sněd.
Když to pán zřel, zařval: „Jé jé!“
Svázal kozla na koleje.

3. Zapískal vlak, kozel se lek.
„To je má smrt,“ mečel mek mek.
Jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

4. Na na na na...

Tři čuníci

Sloka i refrén: *C, Ami, Dmi, G7, Dmi, G7*

1. V ^Cřadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou neces^{Ami}tu.

^{Dmi}Kufry nemají, cestu nezna^{G7}jí.

^{Dmi}Vyšli prostě do světa a ^{G7}vesele si zpívají:

R: Ui ui ui ui uí...

2. Auta jezdí tam a nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem.
Žito chroupají, ušima bimbají.

Vyšli prostě do světa a vesele si zpívají:

R: Ui ui ui ui uí...

3. Levá pravá teď, přední zadní už,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž.
Lidé zírají, důvod neznají.

Proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají:

R: Ui ui ui ui uí...

4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh.
Kopýtka máchají, do vody koukají.
Chvilinku si odpočinou a pak dál se vydají:

R: Ui ui ui ui uí...

5. ^CKdyž se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na ^{Ami}čumák.

^{Dmi}Blesky blýskají, kapky pleska^{G7}jí.

^{Dmi}Oni v dešti, nepohodě ^{G7}vesele si zpívají:

R: Ui ui ui ui uí...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět.
V řadě za sebou, hele támhle jdou.

Pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou:

R: Ui ui ui ui uí...

Ho ho Watanay

Sloka i refrén: *D, C, D, C, G, D*

1. *D* Spinkej můj maličký,
C máš v očích *D*hvězdičky,
dám ti je *C*do vlasů, tak *G*usínej, tak *D*usínej.

R: *D* Ho ho Watanay, *C*ho ho *D*Watanay,
ho ho *C*Watanay, ki*G*okena ki*D*okena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá už usíná už usíná.

R:

3. V lukách cosi zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes, až do léta ti odlétá.

R:

Bylo nebylo

Sloka: *D, Ami, G, C*

Refrén: *C, D, (C, D,)*

G, F, C, D

1. *D* Bylo nebylo a *Ami*není,
G všechno je pryč, *C* na mě jsi zapomněla.
 Že na tom ještě něco změním,
 myšlenka je víceméně pošetilá.
 Všechny co po tobě teď přijdou,
 všechny už znám a žádná se ti nevyrovná.
 Píšu po zdech bílou křídou
 tvoje jméno, protože jenom ty
 víš, co to znamená, když slabý
 v kolenou dělám ramena.
 Jen ty víš, co pro mě znamenáš,
 jenom ty víš, kdo jsem.

*R: C*Zbyla mi píseň čtyř *D*holých stěn,
*G*mám víc než *F*dřív tě *C*rad,
 jsem jen tvůj napořád.

2. Skončilo to mojí vinou,
 potichu, nerad, ale přiznávám,
 chci jenom tebe, žádnou jinou.
 Jsi moje nebe, protože jenom ty
 víš, co to znamená, když slabý
 v kolenou dělám ramena.
 Jen ty víš, co pro mě znamenáš,
 jenom ty víš, kdo jsem.

R: Zbyla mi píseň čtyř holých stěn,
 zbyla mi píseň pro tu jedinou z žen.
 Mám víc než dřív tě rád,
 jsem jen tvůj napořád.

3. **D** Dál píšu po zdech bílou **Ami**křídou,
G tvoje jméno **C**křičím do všech světových stran.
Chci jenom tebe, žádnou jinou,
jen a jen tebe, protože jenom ty
víš, co to znamená, když slabý
v kolenou dělám ramena.
Jen ty víš, co pro mě znamenáš,
jenom ty víš, kdo jsem.

R: **C**Zbyla mi píseň čtyř **D**holých stěn,
Czbyla mi píseň pro tu **D**jedinou z žen.
GMám víc než **F**dřív tě **C**rád,
jsem jen tvůj..
Napo **G-F-C**řád... Napořád... Napořád...

Stánky

Sloka: *D, G, D, Gmi, D, A7, D*

Refrén: *G, A, D, Gmi, D, A7, D*

1. *D*U stánků *G*na levnou krásu
*D*postávaj a *Gmi*smějou se času
s *D*cigaretou a s *A7*holkou co nemá kam *D*jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy
uteče den jak večerní zprávy
neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

R: Jen *G*zahlídli svět maj *A*na duši vrásky
tak *D*málo je, *Gmi*málo je lásky
*D*ztracená víra *A7*hrozny z vinic neposbí*D*rá.

3. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů
poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

R:

Sen

Sloka: *E, A, E, A,*
F#mi, E, F#mi, A, H
 Refrén: */: E, A, C#mi, H :/*

1. Stíny *E*dnů a snů se k obratníkům *A*stáčí,
 ruce *E*snů černejch se snaží zakrýt *A*oči.
 Světlo *F#mi*tvý prozradí, proč já *E*vím,
 s novým *F#mi*dnem že se *A*zas navrátí*H*tí.

2. Mraky se plazí, vítr je láme,
 stíny tvý duše rozplynou se v šeru.
 Ve vlnách opouští, po hodinách mizí,
 a měsíc nový stíny vyplaší.

R: Proud motý*E*lů unáší strach,
 na listy *A*sedá hvěznej prach,
 proletí *C#mi*ohněm a mizí stále *H*dál.
 Neslyšný *E*kroky stepujou,
 v nebeskym *A*rytmu swingujou,
 že se *C#mi*ráno, že se ráno vytra*H*tí.

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí,
 nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy.
 Všechno ví, zpovzdálí vedou naše kroky,
 a měsíc nový stíny vyplaší.

R:

Boky jako skříň

Sloka i refrén: *G, Ami, D, G*

R: Mám prostě od pánbíčka

*G*boky jako skříň, jako skříň, co naplat,
když k *Ami* tomu ráda jím, ráda jím, co naplat,
o *D*liposukci vím, dobře vím, však za plat
si *G*život osladím, osladím.

Noviny pročítám, no to je síla,
prý zase přibírám, málo se hlídám,
prostě si trsám, trsám, až vzduchem lítaj prsa,
kašlu vám na půst, vždyť ženský má být kus.

S vozíkem projíždím labyrint Tesca,
hledám svý XXL, všude jen eska,
a míjím tyčky, tyčky, samý bulimičky,
zhubněte si na kost, ale já mám toho dost.

Moje máma mi říkala, neboj se, maličká,
moje máma mi říkala, krásná jsi celičká,
i když doma mě chválí, tak na Miss mě nevzali,
čert to vem, vždyť můj život je sladký jak Bon
Pari.

R: